

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1541. usque ad annum 1546

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118510

§. 52. Caspari Contareni Cardinalis fata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66615)

§. LII.

Sæcul. XVI.

A. C. 1542.

Caspari Contareni Cardinalis fata.

Tertius inter Cardinales hoc anno mortuos erat Casparus Contareus, qui anno Salvatoris millesimo quadringentesimo octogesimo tertio clarissimo genere Venetiis ex Aloysio Contareno & Polixena Malipetria parentibus nascebatur. Is cum adulesceret, magnam ingenii aciem, tantamque ad literarum studia propensionem præseferbat, ut ejus Pater consilium, quod de puero conceperat, mutaret; nam eum antea mercaturæ exercendæ destinaverat; quippe hoc commercii genus Venetæ nobilitati non modo non turpe, sed & honestum est: postquam vero egregias filii sui dotes magnam spem polliceri cernebat, eundem Antonio Justiniano & Laurentio Bragedeno Magistris in humanioribus literis, ac philosophicis disciplinis erudiendum tradidit, postea autem Casparus Patavium profectus utebatur magisterio Petri Pomponatii, Viri longe eruditissimi, adversus quem etiam libellum de immortalitate animæ conscripsit; Emenso igitur studiorum curriculo sua obsequia Venetæ Reipublicæ sacrare cœperat, atque ab eadem ad Carolum V. Cæsarem Orator mittebatur, quo munere tam præclareungebatur, ut inde

re-

Ciac. p. 578.
Joan. de la
Case vie du
Card. Conta-
ren.
Aubery &
d' Attiochy
vie des Card.

Sæc. XVI.
A.C. 1542.

redux percelebri quadam Præfectura decoraretur. Paulo post itidem Legatus Romam, ac demum Ferrariam decernebatur, ut Clementem VII. Papam ex arce S. Angeli, ubi post urbis deprædationem anno partæ salutis millesimo quingentesimo vigesimo septimo a Cæsareo milite captus detinebatur, libertati suæ restitui curaret, quo negotio feliciter peracto, ac Pontifice paulo post liberato, ad eum Contarenus Reipublicæ jussu Legatus profectus est, eidemque præclara admodum obsequia præstitit, demum vero per aliquot annos hac legatione sua functus Venetias rediit, atque ad summos honorum gradus euectus inter Reipublicæ Senatores cooptatus est.

Anno Christi millesimo quingentesimo trigesimo quinto a Paulo III. Pontifice maximo, qui non modo hujus viri merita bene cognoverat, sed sacrum Collegium eximiis illius dotibus plurimum honorari augerique cernebat, Cardinalium albo adscriptus est, quamvis hanc dignitatem adeo non ambiret, ut accepto Venetiis nuntio, nulli magis, quam Contareno ea res prorsus incredibilis videretur, quapropter in iis, qui Contareno hanc dignitatem gratulatum veniebant, major animi lætitia deprehendebatur, quam in ipso Cardinale, qui ob-

obsequiosas hasce salutationes invitus Sæcul. XVI.
 excepit. Nihilominus cedere compul- A.C. 1542.
 sus Romam venit, peractisque inaugu-
 rationis suæ solemniis, Pontificis con-
 sortio honoratus anno post Christum na-
 tum millesimo quingentesimo quadra-
 gesimo primo Legatus in Germaniam
 ab eodem Papa mittebatur, verum pau-
 lo post inde revocabatur, eoquod Ro-
 mana Curia de ejus legatione parum
 contenta videretur, imo non deerant,
 qui eum accusarent, quod Protestantibus
 plus æquo indulgisset, nec debita
 animi firmitate eorum ausibus restitisset.
 Equidem Fregosius Cardinalis, licet ab-
 sens, hunc Virum contra plurium ob-
 trectorum calumnias egregie propu-
 gnabat, ejusque innocentiam toto studio
 vindicare satagebat, illius tamen inimi-
 ci suæ convitiandi libidini haud ultra
 modum ponentes, illum publice infu-
 mulabant, quod Lutheri Sectatoribus
 faveret; quin imo etiam illi, qui ad-
 hucdum ejus famæ non nihil parcere
 videbantur, spargebant tamen, quod
 nimia lenitate usus, animique firmitate
 destitutus summi Pontificis auctori-
 tatem in discrimen adduxisset. Verum
 Contarenius Romam reversus, quod cun-
 cta sibi demandata negotia prorsus in-
 tegra fide administrasset, tam luculentis
 comprobavit argumentis, ut Ponti-
 fex,

Sæcul. XVI.
A.C. 1542. fex, quamvis antea hujus Viri integritatem suspectam habuisset, operam ab eo navatam amplissimis laudibus extolleret, eumque Bononiam ablegaret, ubi etiam die prima Septembris hora meridiana rebus humanis valedixit, annos natus quinquaginta novem.

§. LIII.

Cardinalis Contareni Opera.

Ciac. p. 597.
Dupin. l. c. Plura ingenii sui monumenta posteris reliquit Contarenius, atque inter cetera præcipue celebratur I. liber de immortalitate animæ adversus Pomponatium, in quo ex ipsis naturæ principiis animam esse immortalem demonstrat contra sententiam præfati Scriptoris, qui propugnabat, quod hæc veritas nequaquam rationibus comprobari, sed per solam fidem addisci possit. II. Scripsit idem Cardinalis quatuor libros de septem Sacramentis. III. Duos tractatus de officio Episcopi. IV. *Scholia in Epistolas D. Pauli.* V. *Summam Conciliorum magis illustrium.* VI. Confutationem quorundam articulorum, seu quæstionum Lutheri. VII. Quosdam tractatus de Justificatione, Prædestinatione, & libero Arbitrio. VIII. Librum de Potestate Pontificis. IX. Breve Christiani hominis institutionem. X. Explicationem Psalmi: *Ad te levavi*

vi